

DRIE KRIMINELE ZUSTERS

Klucht in drie bedrijven

door

FRED VONK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DRIE KRIMINELE ZUSTERS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FRED VONK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Toen Froukje Dingelmans voor de eerste keer haar A.O.W. kreeg besloot ze te gaan verhuizen naar de grote stad. Ze wilde niet haar hele leven in het dorp blijven wonen. Eindelijk wilde zij wel eens tussen de mensen. Bovendien zouden haar beide zusters gemakkelijk een baantje als werkster krijgen in de stad. Ze zouden met z'n drieën een flatje kunnen huren en een zorgeloos leventje kunnen leiden. Opa zou liever in het dorp blijven wonen, maar dan zou hij naar een bejaardentehuis moeten verhuizen. Daar had opa weinig trek in, dus ging hij mee naar de stad.

Langzamerhand vindt Froukje, nu ze in de stad wonen, dat ze zich ook als stadsmensen moeten gaan gedragen. Belangrijker nog: ze moeten als stadsmensen gaan denken. "Stadsmensen nemen het niet zo nauw als het gaat om 'dijn en mijn', zegt ze. Op een gegeven moment komt ze met een voorstel en een uitgewerkt plan op de proppen. De beide jongere zusters krijgen de schrik van hun leven. Dit hadden ze nooit van Froukje gedacht 'Froukje, Froukje toch!'

Opa, die nergens iets van begrijpt - omdat hem ook niets wordt verteld - speelt argeloos mee - in het komplot. Door hem zien de 'dames' de celdeur plotseling open gaan.

Of het inderdaad zover komt moeten wij maar afwachten. Een ding is echter wel zeker! Het plan van Froukje kan het daglicht niet verdragen. Sterker nog.... 't is zuiver krimineel!

PERSONEN:

Froukje Dingelmans - 65 jaar. Ze weet wat ze wil en is de baas in huis.

Stientje (haar zus) - 50 jaar. Oude vrijster.

Maartje (jonge zuster) - 45 jaar. Zegt vaak onnozele dingen.

Opa - 85 jaar. Soms doof, grappenmaker.

Grabiël Henklinga - 35 jaar. Vrijgezel, verlegen. Kassier van een bank.

Ko Haverstroo - 50 jaar. Wijkagent. Vindt zichzelf nogal belangrijk.

Grijpstra - 50 jaar. Bankdirecteur. Een statige man.

DECOR:

Kamer van een flat. Een hoog zijraam speelt een belangrijke rol. Aan de meubels is te zien dat de drie zusters op het platteland hebben gewoond. Op de voorgrond (met de achterkant naar het publiek) een televisietoestel.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek open gaat zitten Maartje en Stientje naar de televisie te kijken. (*Amerikaanse serie: Dynasty*) Het geluid is in de zaal herkenbaar. Even later komt Froukje met opa aan de arm de kamer binnen.

1e toneel (Froukje, Opa, Stientje, Maartje)

Froukje: Kallempies aan opa hoor, rustig aan. We hebben de tijd, opa hè?

Opa: (*blijft staan en kijkt naar de teevee*) Bliksgatjantje! Wat mooie vrouwtjes daar.... wat knappe meiden. Mooi spul hoor.... ja, ja.... er is mooi spul in de wereld.

Froukje: Doorlopen opa, naar je stoel.

Opa: Ja, ja.... 'n lekkere smoel.... zeg dat wel.

Froukje: Kan je dat vanaf deze afstand nog zien, opa?

Opa: Mijn benen en oren zijn niet meer zo merakel.... maar mijn oogjes zijn nog als nieuw.

Froukje: Ja, dat zal wel.

Opa: Ja hoor, ze zien alles wat de natuur te bieden heeft en als ik naar 't kastje kijk is dat wel de moeite waard.... poeh, poeh.

Froukje: Kom nou opa. Je mag niet te lang staan van de dokter. Straks krijg je weer last van jicht.

Opa: Ja, ja.... bij mooi weer de bloesjes dicht.... ja vroeger.... Toen moest je als jonge kerel raden wat er onder zat....

Stientje: Stil nou toch eens opa!

Opa: Maar tegenwoordig gooien de vrouwtjes hun hele 'hebben en houden' meteen in de etalage.

Froukje: Opa toch!

Opa: Nu valt er niets meer te raden. Alleen maar kijken.... ja, ja daarom is het kijkgeld ook zo duur tegenwoordig.

Froukje: Zo is het genoeg opa.

Opa: (*wijst*) Die juffer heeft ook 'n mooi bos hout voor de deur!

Maartje: Stil nou toch eens opa. Ik ben toch zo benieuwd of ze hem krijgt. Nou ik gun het haar wel want die andere was een schurk.

Stientje: Ja, maar 't was wel een knappe vent.

Maartje: Vond je dat een knappe vent? Nou zo'n vent hoeft bij mij niet aan de deur te komen.

Stientje: Dat zal hij ook wel niet doen. Als hij bij mij zou aanbellen dan zou ik.... (*wijst*) Hee, moet je dat zien. Hij draait zich om en

loopt weg.

Maartje: Hij heeft jou zeker zien zitten.

Opa: Is dat 'n 'kè-boy' film?

Froukje: Nee opa, dat is Dynasty.

Opa: Zo, zo.... Krijn en Marie!

Froukje: "Dynasty" (*harder*) Dat is een fil-lem!

Opa: Ja, ja.... Willem.... maar die was toch dominee?

Froukje: 't Gaat over hele rijke mensen met dure auto's, grote huizen en dure jurken. En ze vliegen van het ene bed in 't andere bed.

Stientje: Dat zo'n man dat nou niet door heeft.

Maartje: Wat een sloerie van een meid, niet?

Froukje: Maar hoe rijk ze. Ook zijn, niet één van die lui is gelukkig.

Opa: Ja, opoe zaliger was soms ook nukvig.

Maartje: Oh, wat hebben die lui toch mooie kleren. Ze hebben natuurlijk kasten vol.

Stientje: Dat kan toch ook niet anders. Ze moeten steeds weer iets anders aan.

Maartje: Ze doen niet anders dan aan- en uitkleden.

Opa: Als ze zich weer gaan uitkleden roepen jullie mij dan ook even.

Froukje: Ik dacht dat opa zo doof was, maar ik geloof dat dat nog wel wat mee valt. (*opa krijgt kussen in de rug*) Zo opa nu zit je weer gezellig op je eigen plaatsje.

Opa: 'n Glaasje. Dat slaat opa niet af.

Froukje: Nee opa, ik zei 'plaatsje' en geen 'glaasje'.

Maartje: Wat een prachtig huis, hè? Wat zullen die mensen rijk zijn.

Stientje: Kijk nou toch es.... wat een groot zwembad.... en moet je die tuin eens zien.

Maartje: O, wat lijkt me dat toch mooi hè, om zo rijk te zijn. Elke dag zulke knappe kerels om je heen en dan zoals Froukje al zei....

Stientje:Van 't ene bed in 't andere bed.

Froukje: Oh, oh oh! Ik heb niet gezegd dat mijn eigen zusters dat moeten doen. Schaam je toch!

Maartje: Nou, och ik zou....

Froukje: Stil! Ik moet er niet aan denken. Mijn bloedeigen zusters.... van 't ene bed in 't andere bed!

Opa: Ja! Dan doe ik ook mee!

Froukje: Opa toch. Wat een onzedige taal. Ga je mond spoelen opa!

Opa: Ja, met een borreltje bijvoorbeeld.

Froukje: Opa, zo'n taal en dat nog op uw leeftijd!

Opa: Opoe zaliger zei vaak: Met leeftijd raak je wel de haren, maar niet de streken kwijt!

Froukje: Opa! Nu geen woord meer. Anders breng ik je onmiddellijk

naar bed!

Maartje: Och Froukje, laat opa toch. Hij weet niet eens waar hij over praat. Dat is hij al lang weer vergeten.

Opa: Vergeten? Nee hoor. (*zingt*) 'Hoe jij heette dat ben ik vergeten, maar dat andere vergeet ik nooit weer!'

Froukje: Opa de laatste waarschuwing. Mond dicht! Die schunnige praatjes wil ik hier niet meer horen.

Opa: Opoe zaliger zei altijd....

Froukje:En jullie kijken naar de televisie en zo gauw er een kerel in ondergoed te zien is dan draai je je hoofd om. Is dat goed begrepen?

Beide: Ja Froukje.

Froukje: Heeft opa ook nog wat in te brengen.

Opa: Inschenken? Graag!

Froukje: Koffie kan je krijgen. Jullie ook? (*schenkt in*)

Beide: Ja Froukje.

Opa: Is de krant al gekomen?

Froukje: Ja die moet ergens bij jullie liggen, meiden.

Stientje: Dat is 'n ouwe, Froukje.

Froukje: Dat geeft niet. Opa weet toch niet meer wat hij gisteren heeft gelezen. Opa heeft de hele week aan dezelfde krant plezier.

Maartje: Kijk opa, de krant van deze week!

Froukje: (*blijft even bij de teevee staan*) En hoe is de stand van zaken. Die ene zou toch een kind krijgen nietwaar? Of is dat niet doorgegaan.

Opa: Hoe bestaat het, hoe bestaat het! 't Is vast weer tegenwoordig. De hele week al hetzelfde weerbericht.

Froukje: Die donkere kerel had toch een oogje op zo'n blonde lellebel?

Stientje: Ach nee Froukje. Dat was in Dallas!

Froukje: Nou ja, al die films zijn ook één pot nat. 't Is allemaal kommer en kwel. Jalouzie en geschitter van diamant.

Opa: De suiker wordt ook weer een cent duurder. Dat zal neef Jakob niet zo leuk vinden.

Froukje: Hoezo opa?

Opa: Hij gooit altijd een schep suiker bij zijn borreltje in.

Maartje: Moet je eens kijken wat een grote voorkamer. En wat een bossen bloemen elke dag weer verse natuurlijk.

Stientje: Ja als je ook zoveel minnaars hebt dan kun je gratis een bloemenzaak beginnen.

Froukje: En wat dacht je dan van die gouden ketting met diamanten.

Maartje: Die kost zeker duizend gulden.

Stientje: Doe niet zo onnozel. Er zitten meer dan twintig briljanten in. Tienduizend gulden komt eerder.

Opa: Hee, boer Gierling is ook overleden. 'n Hartaanval. Hij heeft zeker een belastingpapier gekregen.

Stientje: Dat mens vind ik nog wel aardig. Ze is tenminste niet zo gemeen als die anderen.

Maartje: Ik vertrouw geen van allen. Iemand die zo rijk is, is daar niet eerlijk aangekomen.

Stientje: Moet je eens kijken wat daar op tafel komt!

Maartje: Wat dacht je wat zo'n etentje kost.

Opa: Ook weer nieuwe haringen. Peperduur! Drie gulden per stuk. Nou ja, beter duur' dan niet te koop.

Froukje: Nou moet je toch eens zien!

Stientje: Ze krijgen weer eens ruzie!

Maartje: Wat een geharrewar!

Opa: Ja even naar de kar. Opa lust wel 'n harinkje. *(aflevering Dynasty is afgelopen)*

Stientje: 'k Had het wel gedacht: juist als je denkt 'Ze krijgt hem', dan is het weer afgelopen.

Maartje: Een gebed zonder einde.

Froukje: Het kan nog wel jaren duren.

Stientje: Komt er nog iets anders vanavond?

Froukje: Nee, dat ding gaat uit. De hele avond televisie kijken is niet goed.

Maartje: Ik kijk er graag naar.

Stientje: Vooral als er zoveel rijkdom in voor komt.

Maartje: Zullen er in werkelijkheid ook mensen zijn die zo rijk zijn als in Dynasty.

Stientje: Meer als je zou denken. Niet helemaal zo rijk misschien, maar wel zo rijk dat ze zich alles kunnen kopen.

Maartje: Kasten vol jurken, rijen dure schoenen. Het lijkt mij een heerlijk gevoel.

Froukje: *(schudt opa wakker)* En waarom lijkt jou dat zo mooi?

Maartje: 't Is toch gemakkelijk. Je koopt wat je wil!

Stientje: Ja als je iets leuks ziet, duur of niet duur. Hup twee drie, de winkel in.

Opa: *(loopt met Froukje naar de deur)* 'k Heb nog even gedroomd ook. Ja, ja 't was 'n mooie droom. Ik was kastelein op "Rottumeroogn.

Froukje: Een café op Rottumeroog is niet best opa, daar woont geen mens, daar komt geen klant!

Opa: Dat hoeft ook niet. Als je maar zorgt dat je voorraad hebt, ja dan

kan je je daar best vermaken.

Froukje: (*bij de deur*) Opa, je kleedt jezelf wel uit hè?

Opa: Opoe zaliger zei altijd: 'Iemand uitkleden is gemakkelijker dan iemand aankleden. En uitkleden is ook veel meer lol aan', zei ik dan.

Froukje: Opa, wegwezen! Zo en wij moeten eens ernstig met elkaar praten.

2e toneel **(Maartje, Froukje, Stientje)**

Maartje: Waarover dat dan wel?

Froukje: Over een smak geld zoals in 'Dynasty'.

Stientje: Daar hebben we vaak genoeg over gepraat.

Maartje: Rijkdom blijft voor ons altijd een luchtkasteel.

Froukje: Rijkdom wordt werkelijkheid, tenminste als jullie meewerken.

Stientje: Van werken worden wij niet rijk.

Maartje: Nooit.

Froukje: Met mijn plan worden wij schatrijk!

Stientje: Dat lijkt mij een sterk verhaal.

Maartje: Waarom kom je nu pas met dat plan?

Froukje: Nu wij in de stad wonen zijn de mogelijkheden groter, bovendien ben ik over bepaalde dingen wat ruimer gaan denken.

Stientje: Als het zo gemakkelijk is om rijk te worden waarom doen andere mensen dat dan niet?

Froukje: Omdat iedereen ook zit te zeuren over 'Dynasty' maar zelf niets ondernemen om rijk te worden.

Maartje: Oh, zit dat zo.

Froukje: Het geld komt niet in een enveloppe door de brievenbus binnen. Je zult er iets voor moeten doen.

Stientje: Wou jij ons echt wijs maken dat je een plan had om schatrijk te worden.

Maartje: Heb je daarom steeds zo geheimzinnig gedaan.

Stientje: Heb je daarom al die kranten bewaard.

Maartje: En dat lezen in de 'Financiële Telegraaf' hebben wij nooit begrepen.

Stientje: En die aantekeningen die wij nooit mochten lezen?

Froukje: Ook dat is een onderdeel van mijn plan.

Maartje: Toe, je maakt ons nieuwsgierig.

Froukje: Binnen een jaar wonen wij in het duurste huis van

Wassenaar en staan de knappe kerels in rijen voor de deur.

Maartje: Froukje, heb je hoofdpijn?

Stientje: Ja, ik maak me ook zorgen. Dat stadse leven is jou in het hoofd geslagen.

Maartje: Froukje heeft hoogmoedswaanzin.

Froukje: Oké, ik zeg niks meer. Maar nooit meer zeuren over rijkdom, jurken en briljanten.

Stientje: Ja, maar Froukje wij....

Froukje: Geen gehunker meer naar knappe kerels. We praten er niet weer over!

Maartje: Ach, we maakten maar een grapje!

Stientje: Als wij jou kunnen helpen om ons rijk te maken dan staan wij dag en nacht voor jou klaar.

Maartje: Ja en die rij knappe kerels zal ik wel te woord staan.

Froukje: Oh, oh.... niet zo snel. Wat die mannen betreft: 't is mijn plan; ik heb eerste keus.

Maartje: Ik heb de tweede keus!

Stientje: Nee, ik ben ouder dan jij!

Maartje: Ja, maar ik riep het eerst.

Froukje: Stilte! Geen ruzie. Straks heb je keus genoeg. Eerst het geld en dan komen de kerels vanzelf. Met karrevrachten vol!

Maartje: Karrevrachten vol? Ik krijg het er warm van.

Stientje: Dat zal de overgang zijn.

Maartje: Toe Froukje, hoe zit je Dynasty plan in mekaar?

Froukje: Ik zal jullie het uitleggen, maar op één voorwaarde: geen woord er over tegen opa. Hij zou zich wel eens ongerust kunnen maken.

Stientje: Ongerst maken, hoezo? Is er dan gevaar bij?

Froukje: Gevaar is misschien te veel gezegd. Het ligt er aan hoe goed wij het plan voorbereiden.

Maartje: Dat klinkt spannend.

Froukje: Hoe beter alles wordt georganiseerd hoe minder risico wij lopen.

Stientje: Wacht eens even. Als het plan eens zou mislukken, komen wij dan met de politie in aanraking?

Maartje: Nou dan komen wij eindelijk eens met kerels in aanraking en dat hebben wij nog nooit meegemaakt.

Stientje: Wij zijn keurig opgevoed en willen geen politie over de vloer. Bovendien hebben wij ook onze principes.

Froukje: Als je een leven wilt als in Dynasty, als je de mannen aan je voeten wilt dan moet je soms de principes in de ijskast leggen.
(is op een stoel gaan staan en kijkt door het hoge zijraam)

Maartje: Ga je vlinders vangen?

Froukje: Hier bij me komen staan en je stoel meenemen.

Maartje: Valt daar iets te zien?

Stientje: Lopen er mannen op straat?

Maartje: Er is niets te zien.

Stientje: Je houdt ons voor de gek met je merakels.

Froukje: *(nu met een verrekijker)* Niks te zien? Vertel me dan maar eens wat je wél ziet.

Maartje: Wat een onzin!

Froukje: Als je goed kijkt dan zie je ook waar ons geld ligt. We hoeven het alleen maar op te halen. Nou wat zien jullie?

Stientje: Ik zie een paar auto's, een rijtje huizen

Maartje:Een groot gebouw, bosschages, een winkel....

Stientje:Op de hoek een reclamebord, verder op een café.

3e toneel

(Opa, Froukje, Stientje, Maartje)

Opa: *(in nachtgewaad en slaapmuts)* Wat hoor ik? Gaan we naar een café?

Froukje: Opa, je had al lang moeten slapen, wat doe je nu weer uit je bed. Je zult nog kou vatten.

Opa: Gaan we nog stappen?

Stientje: Doe wat Froukje zegt: gauw weer onder de wol.

Opa: Hebben jullie daar zo'n lol. *(pakt de verrekijker)* Laat opa ook eens kijken. Op bed beleeft opa niet zoveel. Opoe zaliger zei altijd: *(probeert op de tafel te klimmen)*

Froukje: Nee, nee! Dat gaat niet door. Straks er afvallen zeker en een been breken.

Maartje: Veel te gevaarlijk opa.

Stientje: Waarom ben je uit bed gegaan?

Opa: Ik ben mijn kunstgebit kwijt.

Froukje: Kunstgebit? Die vinden we

Opa: Als het maar niet gestolen is.

Maartje: Och opa wie heeft er nu gebit?

Opa: 't Was een hele dure en in niemand vertrouwen. Ze stelen bij mekaar.

Froukje: Nou opa, naar je bed. Opschieten. *(opa wil één van de zusters plagend knippen)*

Maartje: Opa, laat dat.

Opa: Je kunt beter 't kunstgebit kwijt je handen. *(af)*

4e toneel
(Froukje, Stientje, Maartje)

Froukje: *(met verreijker op de stoel)* En wat is dat voor gebouw naast het café?

Stientje: Dat is een bankgebouw. De leenbank.

Froukje: Juist! De leenbank! Daar ligt dus geld! In de leenbank.
(Maartje en Stientje springen verschrikt van hun stoel en gaan zo ver mogelijk van Froukje staan. Met open mond staren ze haar aan)

Beide: *(verbijsterd)* De leenbank, zei je toch?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto